

АЛЕК ВУКАДИНОВИЋ

СВЕТИ КРОВ

БЕОГРАД, 2002.

ПОНОЋНА ЧАРОВАЊА

Порече пореч све реч по реч
Па све ред по ред оде поред
У сну се чине тужне ствари
Ни гост за своју крв не мари
И у мом срцу поче ето
Сунце ко зна кад започето

Дању и ноћу траје славље
Славила роса своје здравље
Ал усред песме ватра стаде
Ту се наједном свет препаде
Да птица ваздух не пресече
И кућа кући нешто рече

Од извора – до увора:
Пала кап крви од умора
Ничега у сну више нема
Земља да зађе већ се спрема
Са свога тужног тамног лѐта
За окрњени месец света

СЛЕПА СТРАНА

Наједном пошла крв да тече
Дуго се слепац свет да сече

Ниоткуд пошла себи дошла
Жишка што слепим трагом пошла

Кренула на пут крива грана
Живела живот слепа страна